

אם נגנבו כספים מתקציב מישר רדידתות כדי לפרנס חבורה של רמאים בעל-כיסות, כוללים-שאי נסקיימים, ישיבות-שליכוב — הרי הם נגנבו ממוסדות דתיים אמרי תיים.

זהו השלכה אחת של הפרשה, שנוטים להתעלם ממנה. הרי כל הכספים של משרד-הדתות גועדו למוסדות דתיים. כל לירה מתקציב זה שניתן לדתירמאי, נלקח על כן מדת-ישר.

הרבנים הראשיים, המבקי שים למנוע חקירת הפרשה, מונעים גם את תיקון העוול הזה.

מאחורי העוול הגשמי, מסתתר עוול רוחני.

מי מינה את שני הרבנים ה- אלה? המימסד הדתי המיפלגתי.

איך הם נבחרו? על-ידי קנוני יות פוליטיות, בין מפלגות דתיות וחילוניות, מתחת לשולחן.

די בחוות-העתם בפרשה זו כדי להוכיח כי אינם ראויים לתפקיד זה.

יתכן שיש להם ידע בענייני הלכה, אך מנהיג רוחני — אין די לו ביידע. הוא זקוק לסמכות מוסרית.

יש לזקוף את הגו, להרים את הראש ולהכריז בפה מלא מהי מטרת המאבק: לא עוד קיום ה- סטאטוס-קוו, לא עוד עצירת ה- "כפייה הדתית", לא עוד פשרה זו או אחרת, אלא חיסול כל ה- התערבות הדתית בחיינו.

ביטול כל החוקים הכוי פים על הרוב החילוני במדיי נה את מיצוות ההלכה — חובת הנשואין והגירושין הדתיים, הפסקת התחבורה הציבורית כחגים ושבתות, ההנכרות על חופשי-התפריט.

שיחרור החינוך מממלכתי מכבי לי האידיאולוגיה הדתית.

חקיקת חוקה שתבטל אוטומטית כל חוק, חוק-עזר, תקנה או הוראה של כל מוסד ממלכתי או מקומי, שמניעו הם דתיים.

בקיבור: הפרדה גמורה.

■ ■ ■

דת היהודית היא נכס היסטורי. מי שדוגל בה גם כיום, מי שמבקש לחיות על פיה ולקבל על עצמו את מוצאותיה ואיסוריה — יש לכבדו, על פי הכלל "אדם באמונתו יחיה". אך כיבוד צריך להיות הדדי: איש לא יכפה על אדם

(המשך מעמוד 31)
כה דומה עליידי פירסום ציונים דתיים, המשתקים את מערכת החוק והמישפט.

לא במיקרה הזכיר בנימין זאב הרצל את האלופים והרבנים בר נשימה אחת, כאשר כתב ביומנו כי במדינת-היהודים אשר תקום תוגבל פעילות הקצינים למחנות ופעילות הרבנים לבתי-הכנסת.

הרצל הבין כי מן הקצינים ומן הרבנים צפויה למדינה סכנה דר מה. הוא לא העלה על דעתו כי הרבנים יהיו מסוכנים הרבה יותר, חוק-המדינה הוא הביטוי העליון של הדמוקרטיה. כל האזרחים בור הרים בכנסת, הכנסת מחוקקת את החוקים, מוסיפה עליהם, מבטלת אותם, משנה אותם לפי רצון ה- ציבור. זהו האקט הדמוקרטי העל- יון.

חוק-ההלכה הוא הביטוי העליון של שלילת-הדמוקרטיה. הקדוש- ברוך-הוא נתן את התורה במעמד הריסני, ואין החוק ניתן לשום שינוי בידו בשריודם.

מי שמעמיד את חוקי ההלכה מעל לחוקי-המדינה, או במקביל לחוקי-המדינה — שולל את חוקי-המדינה, את רצון-העם, את הכרעת ה- רוב, את הדמוקרטיה.

■ ■ ■

א ולי יש להודות לשני הרבנים על כך שהם חשפו מציאות זו בלי כחל ושרק — ולוא גם כדי לחפות על שחיתות במוסד הקרוב אליהם.

הרבנים הכריזו מילחמה על מדי- נת-החוק, והניפו את דגל מדינת- ההלכה.

עלינו להשיב מילחמה שעה, ולהניף את דגל המדינה הדמוקרטית.

הרוב החילוני במדינה הזאת חייב להכריז סוף-סוף על העיקרון האחד, המעניק טעם וכיוון למאבק: הפרדת הדת מן המדינה.

שום תביעה פחותה מזו אין לה ערך ומשמעות. שום כוח הדוגל בפחות מזה אינו יכול למלא בר מאבק זה תפקיד חיובי. הוא יכול רק לשבש אותו, את כל הצברעים, המתחסדים, גונבי-הדעת, המתפש- רים-כביכול, מקבלי-השחד ונותני- השחד יש לסלק משטח-ההפקר.

היריבא המחנות ברויים: **מכאן, מחנה הרוצה שי מדינת-ישראל תהיה מדינת הלכה, הכפופה לחוק אלוהי כדתי-משתנה, בעל שווי טון תיאוקרטי ומדיניות תנ"כית.**

מכאן, מחנה הרוצה כהפי רדה מוטאלית של הדת מן המדינה, כביטול מוחלט של כפיית ההלכה על חיינו, כשילטון דמוקרטי וכמדיי ניות לאומית הומאניסטית.

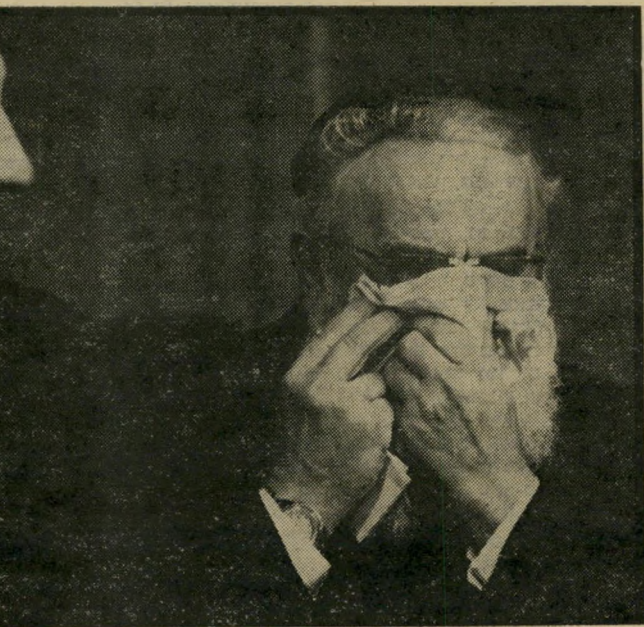
■ ■ ■

מ י שסבור כי די הפעם בר נויפה קלה לרבנים, בפירסום גילויי-דעת מגומס, אינו מבין את משמעות הדבר שקרה.

ברגע שהרבנים הניפו את הקר- דום על שילטון-החוק, הם שמו קץ לאשלייה של "שביל הזהב" ל- סיסמה הכוזבת של "הסטאטוס קוו" — סטאטוס שאינו סטאטי, מצב דינאמי המשתנה בלא הרף, ותמיד בכיוון אחד ויחיד: להגברת ה- כפייה הדתית, לחיוק השילטון התיאוקרטי, להקצנת החינוך הדתי לנוער ושטיפת-המוח הדתית ל- מבוגרים. להרחבת המימסד הדתי.

נגד גמגמה זו התנהל במשך 32 השנים האחרונות קרב-מאסף חלוש. ראשי המחנה החילוני — מנהיגי מפא"י, מיפלגת-העבודה והמערכ שיתדו את הדתיים בלי הרף כדי לזכות בתמיכתם. הליכוד החריף גמגמה זו.

התוצאות גלויות לעין. יש גבוי לנפונה. הוא נקי בע שבוע עליידי הרבנים עצמם. מכאן והלאה יש לעי בור להתקפה נגדית.

הרב גורן ושימעון פרם קץ הצביעות המתחסדת

מסתבר שדא כל מי שי- נהנה גדוד בתורה הוא גם גדול במוסר.

אין תקומה לדת ישראל, אם לא יוכל הציבור הדתי-באמת להעלות מתוכו מנהיגים רוחניים אמיתיים, בעלי שיעור-קומה מוסרי. אך כל עוד אין הדת מופרדת מן המדינה, אין לה היכולת לעשות כך.

הרבנים הראשיים האלה הם פקיר די המדינה, והם נבחרו לתפקידם על-ידי המדינה, באמצעות המיפי לגות.

המישטרה, הכופה את הוי קיהדת על הציבור החילוני, נה, כופה גם את הפרוטקציו- נרים שלו על הציבור הדתי, ומעניק להם את המעמד הרם של רבנים ראשיים.

מי שמבקש להפריד בין הדת והמדינה מבקש גם לחסל תועבה זו. השיחרור הוא כפול: שיחרור הרוב החילוני מן הכפייה הדתית ושיחרור המיעוט הדתי מן הכפייה המיפלגתית.

במאבק זה, אין ניגוד-אינטרסים ואין סתירה רוחנית בין החילוי גיים האמיתיים ובין הדתיים האמרי תיים. אלה גם אלה צריכים לדגול בהפרדה. אלה גם אלה צריכים להתנגד לשילטון השחיתות המקור דשת, הצבועה והמתחסדת.

הרבנים הראשיים הכריזו מילחמה. אם כן, הכה נילחם!

דתי הלכה אנטי-דתית, איש לא יכפה על אדם בלתי- דתי הלכה דתית.

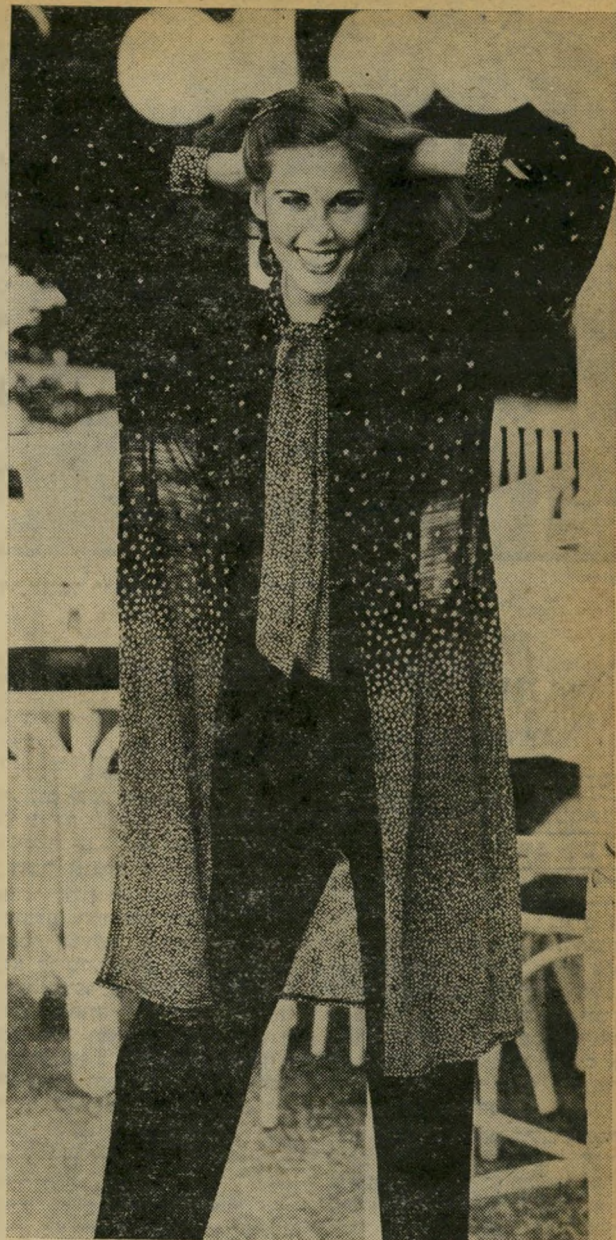
זכויות שוות לכל. לא רק לכל הזרמים בדת היהודית, אלא גם ל"זרם" הבלתי-דתי, האתאיסטי, האגנוסטי.

הציבור הדתי יקיים בכספו את מוסדותיו, בתי-כנסיותיו, רבניו, שוחטיו, מוהליו, משגיחיו, מיק וואתיו, ישיבותיו, כולליו. במילא יושם קץ למערכת ה- מושחתת, שבה ניתן להעביר הון עתק מכיס-הציבור לכיסיהם של פרטים, על סמך רשימות כוזבות וטענות-מירמה.

האידיאולוגיה ההומאניס- טית, החילונית, הליברלית, הפוציאלית, אשר יצרה את מיטב יצירות-הפארא חכבי רתיות והתרבותיות בארץ, צריכה ליהנות לפחות מאותו מעמד כמו האידיאולוגיה הדתית, המיסטית, המשיי חית, שהישגיה הרוחניים בארץ הם דלים למדי, ולעיי תים הריאסון.

על זה צריך להיות נטוש הד מאבק. תוצאותיו תלויות במוראל של הציבור החילוני ובביטחונו ה- עצמי, שדוכא במשך 32 שנים של שטיפת-מוח.

ה פרדת הדת מן המדינה היא גם ישועה לדתיים — לדתיים באמת. גם זאת יש להבהיר.

מלכת היופי באינת ניבה

מלכת היופי אילנה שושן באוברול שחור ומעליו טוניקה עשויה וואל שקוף עם צווארון עניבה. ההדפס: נקודות מותזות בגוני הכתום והצהוב. מדגמי אפנת ניבה לסתו/חורף 81/80

מיכאל עקיבוב סלון אלנבי 300

מבצע חגים בצבעים

מחיר	מחיר
מבצע לצרכן	
טלוויזיה גרונדיג 8612 — 107,900 — 171,860	
טלוויזיה פיליפס 85326 — 112,900 — 138,500	
טלוויזיה גרונדיג 6215 — 96,900 — 142,230	
מקרר ג'נרל קנדיאן	
16 קוב	94,900 — 107,000
שואב אבק ג'נרל	18,900 — 27,500
תנור בלרס	28,900 — 41,250
שואב אדים איטלקי	5,990 — 9,300

מיכאל עקיבוב, סלון אנוני 113 הסנו והואו לאמון לחוצי חשמל רח אלוני 113 ת"א, טל' 61996, 61992 (ניו המעביר לצרכן)

